

ESTÓMAGO

Curación del 98 por 100 de las enfermedades del estómago e intestinos con el **Elizir Estomacal de Salz de Carlos**. Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

las acedías, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hipercloridria, neurastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia: suprime los cólicos, quita la diarrea y disenteria, la fetidez de las deposiciones y es antiséptico. Vigoriza el estómago e intestinos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite folleto a quien lo pide.

Pere Algora, don Joseph Sevillano, don Enrich González Mallo, coronel don Frederich Paz Jaramillo, capitán de cavalleria don Antoni Alonso Orduña.

Además se conceden 38 cruces rojas pensionadas y otras varias senes pensionar.

Informació estrangera

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Al Senat portugués

Lisboa, 10, 8'17 nit. Al Senat ha sigut aprovada, per 22 vots contra 17, una esmena al projecte de llei de tutela a la infància (el Porto).

El ministre de Justícia, que havia combatut aquesta esmena, s'ha retirat del saló de sessions al proclamar-se el resultat de la votació.

Ha continuat la discussió dels altres articles del projecte, sense incidents.

El ministre d'Hisenda, contentant a una interpel·lació sobre el servei de salves conductes per al port de València, ha declarat que aquest servei se fa actualment amb molta facilitat i que el Govern no té, amb el contracte de desdita, que els consorciats penetrin a Portugal, per anorrear-los.

El presupost francès

París, 10, 8'40 nit. El Consell de ministres ha aprovat el projecte de presupost per 1913.

Els gastos se calculen en 4.665 milions, o sigui un augment de 187 milions ab relació al presupost de 1912, d'ells 80 per a defensa nacional i 26 per a altres gastos.

S'atendrà an aquest augment sense cap import not, ab els ingressos normals i ab l'excés del presupost anterior.

Mort d'un professor

París, 10, 8'57 nit. Ha mort M. Gabriel Monod, professor del Col·legi de França.

Desembarc a Lybia

Roma, 10, 9'13 nit. Alguns navilis de guerra, donant escolta a un convoy de vapors mercants, varen fer ahir una manifestació davant de Zurara, simulant un desembarc.

Els alarbs varen fer foc contra els navilis italians, els quals varen contestar canonejant la costa ab val eficàcia que aquest matí ha pogut desembarcar sense resistència un gran convoy de tropes que va sortir d'Itàlia per ocupar aquell important punt de la costa de Lybia.

Els italians no han tingut cap baix.

Segueix el desembarc de tropes y material.

Denuncia

París, 10, 11'23 nit. Santiago de Xile.—El general encarregat del Parch del exèrcit ha denunciat la mala qualitat de les peces de canó i fusells comprats a Europa.

Tots els diaris demanen que s'obri una enquesta per determinar responsabilitats.

El ministre de la Guerra, interpellat a la Cambra, ha declarat que després de conferències ab alguns generals ha adquirit la convicció de que les armes en qüestió són de bona qualitat y que la comissió xilena que va anar a Europa per adquirir-les ha procedit correctament.

Mort d'un compositor

París, 11, 12'48 matinal. Londres.—Ha mort el compositor Trote, autor de l'Old-Madrigal.

Crisis a Rumania

Bukarest, 11, 12'54 matinal. El Consell, senyor Gura.

S'ha encarregat de la presidència del Consell el senyor Majoresco, qui conserva la cartera de Negocios estrangers.

Ha manifestat les excel·lents condicions del agricultor castellà i els medis ab que compta, si be no disposa de la deguda protecció y instrucció agrària.

Recompensa

Madrid, 10, 5'15 tard. El Banc d'Espanya del Río de la Plata ofereix una recompensa de 50.000 pessetes a qui descobrís el parador de Manu Manera, Guadalupe, el qual va fugir després de cometre un desfalch de 239.316 pessetes.

Febre aftosa

El concurs de bestiar que anyalment se celebra per aquesta època a Espanya, s'ha suspès aquest any per haver aparegut en el bestiar la febre aftosa.

D'una explosió

En el Santuari del Rosario, situat al carrer del Príncep de Vergara, s'ha produït aquest matí una terrible explosió a conseqüència d'una fugida de gas, ocasionant grans danys en l'edifici y penyes que ascendeixen a uns 15.000 ptes. entre trencadís de cristalls y material sanitari.

No han ocorregut desgràcies personals. Unicament han resultat ab ferides contuses una dona y un criat.

Entre's malalts y el personal del sanatori s'ha produït la consegüent alarma, sospentant avuy els facultatius les operacions que tenien que realitzar.

Pel lloch del succeís han desfilat les autoritats y s'han adoptat les precaucions degudes per evitar desgràcies.

Banquet

al Orfeó Tarragoní. Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

LA VEU DE CATALUNYA

constant rancúnia dels conservadors se-
gona passió en el ministeri.

Aquests se negaven a votar els crèdits que necessitava per als seus projectes ja aprovats.

Davant d'una comissió de regants vaig dir que si no se'm concedien donaria el poder.

Arribat lo del plan de carreteres y els conservadors se negaren a concedir-me la beligerància.

Lo de les carreteres no tenia per mi cap importància, però sí la última manifestació dels conservadors y vaig decidir-me a deixar la cartera; lo que equivalia a dir que tornem a massa y ministres als qui no m'ira ab simpatia, tots apareixen a mercè d'una sola voluntat.

En tals detalls, que son d'una incommensurable exactitud, ha clar Mullins notat que la revolució a Espanya no ha transformat el poder polític d'algunes mans a la massa social, sinó que, pel contrari, segueixen aquestes masses socials ausents del Govern y algunes mans hi son adherides.

Repeteix lo dit en la intervenció d'ahir respecte a la facilitat que tingué d'ocupar altres carteres que sempre rebutjà, però no vol tornar a Foment sinó ha de ser per realitzar son plan.

De manera afegeix—que els conservadors aspiren a la meua eliminació del càrrec públic, sens dubte volent obrar en la meua persona moltes paraules escrites, son triomf es segur.

En aquestes temes que ha de tractar en aquestes temes.

Figura en primera línia la narració exacta de la crisi vista desde dintre, enjudicant en quant al atac de l'enemich y a la protecció que tenia per sos afins.

Relatada que sia la crisi, hauré d'explicar, lector, lo que oculten algunes tregues de fiscals parlamentaris, anticipant que veuràs barrejada la justícia ab l'influx polític, en termes que abans de la cabal demostració te hauré d'aportar recorts intangibles.

Parlarem després de la problemàtica vital, però servint de la patria de la pau y la guerra tramitats sense audència de la massa social.

Afluïràn, a seguit, acreditats dels danys que aquest extrans imperi d'una sola voluntat procura a la nació.

Explica per què se precipita a publicar aquestes coses sense que la premsa de Cortes dient que la crisi futura acreditada que ell no pot realitzar son programa.

Els conservadors estaven resolts a no concedir els crèdits indispensables y en quant al senyor Canalejas, sollicitant per les contingències de la guerra y als crèdits de les negociacions ab França, potser va considerar una facilitat de Govern certa demora en els despendis que la reconstitució interior suposa.

Els successos avençen ab tal rapidesa que la pèrdua de dies en aquesta apel·lació jurídica públichi me sembla de gran transcendència.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Rifa de Madrid

Madrid, 10, 2 tard. En el sorteig d'avuy de la Rifa de Madrid han sortit premiats als majors:

Primer premi, 500.000 pessetes, número 15.936, venut a Madrid.

Segon premi, 250.000 pessetes, número 14.250, despatxat a Madrid.

Tercer premi, 125.000 pessetes, número 9.937, venut a Madrid.

Quart premi, 50.000 pessetes, número 5.290, despatxat a Barcelona.

Premis ab 10.000 pessetes, números: 15.559, Madrid; 6.675, Madrid; 6 mil 967, Santiago; 10.090, Almeria; 8 mil 899, Oviedo; 14.616, Valencia; 9.944, Madrid; 8.610, Villagarcia; 4.593, Cartagena; 4.698, Madrid; 6.622, Sevilla; 4.107, Madrid; 14.450, Melilla; 11.132, Algeciras; 4.581, Bilbao; 3.599, Alacant.

Congrés postal

Madrid, 10, 2 tard. Ha arribat a Madrid y aquest matí ha visitat al ministre de la Governació l'expresident de la República de Suïssa, M. Ruffi, president del Bureau International des Postes.

El viatge de M. Ruffi està relacionat ab treballs preliminars del pròxim Congrés postal internacional que ha de celebrar-se a Madrid.

Per a resoldre alguns extrems, se posaràn d'acort M. Ruffi i el senyor Sagasta.

Segons comunica el governador de Huelva s'han declarat en vaga els obrers saluders de la illa Cristina.

Sollicita que se l'equipari el sou als obrers de Ayamonte.

Arribada

Aquest matí ha arribat a Madrid, de regrés de Sevilla, l'embaixador francès M. Geoffray.

L'esperava a l'estació tot el personal de l'embaixada.

Les Corts

Aquesta tarda a primera hora, ha conferenciat ab el senyor Canalejas el president de l'Alta Cambra.

En aquesta conferència s'ha ratificat el propòsit d'obrir les Corts abans de que acabi el mes actual.

Lo que diu en Canalejas

El senyor Canalejas ha rebut als periodistes, no donant-los notícies d'interès.

Unicament ha dit que tenia l'esperança de que el conflicte entre patrons y obrers de les mines d'Astúries quedara solucionat abans de tres dies.

Protecció agrària

Madrid, 10, 4'15 tard. El senyor Zulueta (don Joseph) ha visitat al ministre d'Instrucció pública donant-li compte de les excel·lents impressions que porta del seu viatge a Valle de Cerrato.

Ha manifestat les excel·lents condicions del agricultor castellà i els medis ab que compta, si be no disposa de la deguda protecció y instrucció agrària.

Recompensa

Madrid, 10, 5'15 tard. El Banc d'Espanya del Río de la Plata ofereix una recompensa de 50.000 pessetes a qui descobrís el parador de Manu Manera, Guadalupe, el qual va fugir després de cometre un desfalch de 239.316 pessetes.

Febre aftosa

El concurs de bestiar que anyalment se celebra per aquesta època a Espanya, s'ha suspès aquest any per haver aparegut en el bestiar la febre aftosa.

D'una explosió

En el Santuari del Rosario, situat al carrer del Príncep de Vergara, s'ha produït aquest matí una terrible explosió a conseqüència d'una fugida de gas, ocasionant grans danys en l'edifici y penyes que ascendeixen a uns 15.000 ptes. entre trencadís de cristalls y material sanitari.

No han ocorregut desgràcies personals. Unicament han resultat ab ferides contuses una dona y un criat.

Entre's malalts y el personal del sanatori s'ha produït la consegüent alarma, sospentant avuy els facultatius les operacions que tenien que realitzar.

Pel lloch del succeís han desfilat les autoritats y s'han adoptat les precaucions degudes per evitar desgràcies.

Banquet

al Orfeó Tarragoní. Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

Ab extraordinària animació s'ha verificat aquest matí en els Viveros de la Vila el banquet ab que l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat al Orfeó Tarragoní.

LA VEU DE CATALUNYA

constant rancúnia dels conservadors se-
gona passió en el ministeri.

Aquests se negaven a votar els crèdits que necessitava per als seus projectes ja aprovats.

Davant d'una comissió de regants vaig dir que si no se'm concedien donaria el poder.

Arribat lo del plan de carreteres y els conservadors se negaren a concedir-me la beligerància.

Lo de les carreteres no tenia per mi cap importància, però sí la última manifestació dels conservadors y vaig decidir-me a deixar la cartera; lo que equivalia a dir que tornem a massa y ministres als qui no m'ira ab simpatia, tots apareixen a mercè d'una sola voluntat.

En tals detalls, que son d'una incommensurable exactitud, ha clar Mullins notat que la revolució a Espanya no ha transformat el poder polític d'algunes mans a la massa social, sinó que, pel contrari, segueixen aquestes masses socials ausents del Govern y algunes mans hi son adherides.

Repeteix lo dit en la intervenció d'ahir respecte a la facilitat que tingué d'ocupar altres carteres que sempre rebutjà, però no vol tornar a Foment sinó ha de ser per realitzar son plan.

De manera afegeix—que els conservadors aspiren a la meua eliminació del càrrec públic, sens dubte volent obrar en la meua persona moltes paraules escrites, son triomf es segur.

En aquestes temes que ha de tractar en aquestes temes.

Figura en primera línia la narració exacta de la crisi vista desde dintre, enjudicant en quant al atac de l'enemich y a la protecció que tenia per sos afins.

Relatada que sia la crisi, hauré d'explicar, lector, lo que oculten algunes tregues de fiscals parlamentaris, anticipant que veuràs barrejada la justícia ab l'influx polític, en termes que abans de la cabal demostració te hauré d'aportar recorts intangibles.

Parlarem després de la problemàtica vital, però servint de la patria de la pau y la guerra tramitats sense audència de la massa social.

Afluïràn, a seguit, acreditats dels danys que aquest extrans imperi d'una sola voluntat procura a la nació.

Explica per què se precipita a publicar aquestes coses sense que la premsa de Cortes dient que la crisi futura acreditada que ell no pot realitzar son programa.

Els conservadors estaven resolts a no concedir els crèdits indispensables y en quant al senyor Canalejas, sollicitant per les contingències de la guerra y als crèdits de les negociacions ab França, potser va considerar una facilitat de Govern certa demora en els despendis que la reconstitució interior suposa.

Els successos avençen ab tal rapidesa que la pèrdua de dies en aquesta apel·lació jurídica públichi me sembla de gran transcendència.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

Unes passes més en el camí emprès poden apretar ab obligacions que aniquil·lo nostre erari y que no aixís potser poguem encara complir.

LA VEU DE CATALUNYA

constant rancúnia dels conservadors se-
gona passió en el ministeri.

Aquests se negaven a votar els crèdits que necessitava per als seus projectes ja aprovats.

Davant d'una comissió de regants vaig dir que si no se'm concedien donaria el poder.

Arribat lo del plan de carreteres y els conservadors se negaren a concedir-me la beligerància.

Lo de les carreteres no tenia per mi cap importància, però sí la última manifestació dels conservadors y vaig decidir-me a deixar la cartera; lo que equivalia a dir que tornem a massa y ministres als qui no m'ira ab simpatia, tots apareixen a mercè d'una sola voluntat.

En tals detalls, que son d'una incommensurable exactitud, ha clar Mullins notat que la revolució a Espanya no ha transformat el poder polític d'algunes mans a la massa social, sinó que, pel contrari, segueixen aquestes masses socials ausents del Govern y algunes mans hi son adherides.

Repeteix lo dit en la intervenció d'ahir respecte a la facilitat que tingué d'ocupar altres carteres que sempre rebutjà, però no vol tornar a Foment sinó ha de ser per realitzar son plan.

De manera afegeix—que els conservadors aspiren a la meua eliminació del càrrec públic, sens dubte volent obrar en la meua persona moltes paraules escrites, son triomf es segur.

En aquestes temes que ha de tractar en aquestes temes.

Figura en primera línia la narració exacta de la crisi vista desde dintre, enjudicant en quant al atac de l'enemich y a la protecció que tenia per sos afins.

Relatada que sia la crisi, hauré d'explicar, lector, lo que oculten algunes tregues de fiscals parlamentaris, anticipant que veuràs barrejada la justícia ab l'influx polític, en termes que abans de la cabal demostració te hauré d'aportar recorts intangibles.

Parlarem després de la problemàtica vital, però servint de la patria de la pau y la guerra tramitats sense audència de la massa social.

Afluïràn, a seguit, acreditats dels danys que aquest extrans imperi d'una sola voluntat procura a la nació.

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes. - Art antich y modern. - Pedagogia artistica. - Museus y Coleccions. - Art nacional y extranger. - Curiositats barcelonines. - Ressenya de conferencies. - Exposicions locals y forasteres. - Llibres y Escoles. - Noticies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

121

Retrat, per Valentin de Zubiaurre

Les obres dels germans Zubiaurre

Cal agrair als forasters l'intervenció que prenen en el nostre moviment artístic. Aquesta intervenció que en certs moments de la vida d'un poble podria tenir caràcters d'invasió, en l'actual moment, tot al revés d'això, declara y afirma la nostra capacitat artística.

Ja fa algun temps, sortosament, que jo més escullit de tota l'Espanya, en tasques espirituals, té a bé aportar a la sanció del públic barceloní el seu treball. Així, en la literatura com en les arts plàstiques, els casos d'assistència dels de fora al moviment poderós de la nostra Barcelona se venen repetint; y en quan als pintors particularment, podem dir que varen fer la seva entrada a Barcelona, en bloc, quan la darrera Exposició internacional d'Art.

Aleshores com ara, com sempre, se demostra que a Catalunya vivim una vida espiritual, absolutament distinta de les dels demés pobles d'Espanya. Mentre en l'anagama madrilenya se confonen els caràcters provincials, mentre desapareixen d'una crosta comú els valors essencials de cada poble y moren abans de devenir flama, les espurnes de les visions y concepcions varies que cada raça té naturalment de les coses, mentre allí devé un fer tristament real la Espanya de les províncies y s'edifica de les ruïnes de cadascuna una sola torre, aquí se senyala cada dia més els nostres actes y se significa més y més l'unitat viva de la nostra nació.

Quan la exposició passada, afirmarem, davant les obres dels pintors de fora Catalunya, que demunt les varietats de cada cas individual regnava una bona tendència; car en totes les pintures allí exposades no hi subiem pas veure altra cosa que un retorn tristíssim a una glosa elegíaca, a totes les tristesses del passat; una mena de cant a les ruïnes que fent el pirió desenterrava així les glòries dels Museus, fruita d'un moment culminant de civilització, com els restes de la barbarie pintoresca que viu condormida pels recons ombrats d'aquesta Espanya trista, devinguda ja un bloc comú.

Devant de la branca del Zuluaga, fill aquest, però mal fill, de la vigorositat artística del Regoyos (un dels pocs casos forts d'aquest moment pictòric d'Espanya) que demunt les mantel·lies y les robes, y als alcadets ríscis, y els enanys, y els pits blaus, han anat sortint tots els ingredients característics, causes dels més baixos interessos, que pel pas de la seva inercia van a ajuntarse sense més remey ab aquella altra pintura de xules y guapos, de gitanes y toreros, que foren la mel or exornació dels caixons de panes de Màlaga, ahòra que dels nostres més florides salons de casa bona.

L'universalitat de Goya no es pas filla d'aquest truch certament. En les propies obres del nostre Lloberas, tant mateix hi havia un altre esperit més alt que aquest; l'èxit d'aquest, arreu del món no era la visió de la Espanya Negra, sinó el seu art. La internacionalitat espanyola avuy per avuy, seguida els camins per hont passa la força espiritual d'aquests pobles, no serà pas filla dels nostres conceptes sobre les coses fonamentals de la vida, ni del apèl a les nostres visions de les coses, sino de la curiositat y la tiferia dels forasters per les coses d'Espanya.

Y serà així, perquè fins ara sembla que tota l'ànima d'aquest moment y tota la complacència d'aquests moderns artistes, no sigui altre que la de resumir tot el passat mort, arreplegant les engrunes de poesia que dormen entre les ruïnes. Canten la gloria del pretèrit, no pas trayent-ne els valors fonamentals y permanents, sino y únicament lo sentimental.

Els pintors tiren a les patines de Velázquez, no perquè hagin descobert en elles les harmonies essencials, sino perquè elles recorden a aquella Espanya y mentre en les cases hi trobin poch o molt que pugui ajudar a mostrar la poètica ruïna ja'n tenen prou per a satisfer les ànsies del seu esperit.

revela res que pugui portar trasbals en un o altre sentit, preferim abandonar l'anàlisi dels valors fonamentals de lo que's presenta; però quan se senyala en el nostre món quelcom que en un sentit o altre pot promoure un trànxit, cal acudir al fons de les coses, dissecar-les bé y exposar-les així a la pública consideració.

Dever nostre es aquest y el cumpnim malgrat les simpaties per aquests dos artistes forasters y malgrat el desig de fer bona cara als forasters. Deya un vell patriarca de montanya—plé de aquell bon sentit de la nostra gent, en ocasió de tenir a taula un jove del ciutat d'idees avançades—«Es un de ver fer bona cara al foraster, però si seguia explicant les vostres doctrines jo no us faré pas que si que si, car aquí hi ha els meus fills que se'n podrien pendre alguna cosa, y caldrà que jo hi digui la meua, contradientos».

Així, donchs, es dins dels termes de la més digna hospitalitat que parlem de les obres d'aquests dos joves forasters, benvinguts siat a casa nostra, però permetem que expliquem a la nostra gent el sentit de lo que'ns esplequeu vósaltres en vostra agradable carrera.

Perque aquí també tenim barretines, y pagueses encantades com a verges romàniques, y hermites ab «ex-votos» y romàniques, y poblets llunyanos, y fondalades, y extenses panoràmiques clapiades bellament de colors, com en una moderna geografia alemanya, però no estem disposats a que'ls nostres pintors perdin el temps en semblants futilereries, quan l'horta de la vida'ns ofereix tan dolces y variades fruites essencials.

Així la nostra serà nostra, tant aquí com a Manlleu, perquè les coses de tot el món les passarem pel sedac de la nostra personalitat. L'art nostre, l'art de Catalunya es en els catalans y no en els objectes que amoben la terra catalana. Per això davant totes les coses hi farem sentir la nostra presència substantiva.

Y això no passa pas en els germans Zubiaurre, perquè cal preguntar-se si l'autor del retrat den Rustol, o den Granados, o del senyor Bisbe, té res que veure, ni d'aprop ni de lluny, ab les demés obres exposades; si el retrat se n'origina que porta el núm. 30 del catàleg y que aquí reproduïm, té res que veure, per exemple, ab l'obra del propi Valentin que's titula «Aforatramunt», y sobretot, si aquelles notes del natural den Ramón y els seus begons, no son reveladors d'una molt senyalada inconsciència artística y de ofici que passa absolutament desapercibuda d'una capa de la pintura, a través de la seva existència, encisador per lo molt barbet.

Després d'això, aquests quadres y veureu què'n queda. Llevat de qualque resta guarnida de caràcter; llevat de qualque troc de pintura bona, den Valentin, tot lo demés queda primit com aquell «Grup de pinos», núm. 24 del catàleg, o com aquell den Valentin «Donia Mamerta y su sobrinos», hont sembla que'l pintor comença a iniciar-se per aquests mals camins d'avuy.

Joan FOLCH Y TORRES.

Notes sobre art

Al artista ningú pot ensenyar-li res de lo que ell té de original, de personal, mes el seu gust se desenvolupa, se forma y polix, en les obres dels mestres. Comprèn, allavors, que l'art no es la simple copia de la realitat, sino més bé la expressió d'un sentit ideal de forma que troba dins de si mateix.

Arribat aquest punt, abandonem la influència massa directa dels mestres per cercar en ell, en la tradició y en la natura, el veritable camí. Rebutja tota influència, per molt gran que siga l'afinitat del seu sentit ab la d'altres artistes; oblidat, en cert sentit tot lo aprés; y s'emancipa, per fi, ja que'l seu criteri artístic està format completament. De lo aprés no queda en ell més que l'essència: un sentit exquisit de forma, de proporció, d'harmonia, que ell ha desenvolupat d'una manera personal, original, individual.

Desde aquest moment ja no té altra guia que la natura, la plena consciència de la seva personalitat, y un alt sentit de tradició que'l durà a fer obres duradores. Allavors ha de saturarse de formes, ha d'observar continuament, perquè quant més plé de coneixements esigui el seu esperit, podrà establir més relacions entre les coses y pendre d'elles lo més essencial, y, per això

«Pilarcita» (Salamanca), quadre de Ramón de Zubiaurre

ser més intens y més simple. Per altre cantó ha d'estudiar-se si el propi, mirant lo que persisteix en ell, la tendència a quel'port el seu geni, para deduir d'aquest coneixement una tècnica y un procediment adequat, y un genre de pintura ben definit. Car, en art, tot lo indecís no té cap valor, ja que aquest, precisament, consisteix en l'accentuació del caràcter y en l'afirmació de la personalitat.

Apoyat, donchs, en la realitat, mes seguint la tendència del seu esperit; estudiant el món, mes seguint el seu pensament; imitant, mes deixant volar lliurement la seva fantasia; educant el seu gust en les obres dels mestres, mes preservant-se de la seva directa influència; essent fill del seu temps y de la seva terra, mes sense caure en lo anecdotich, es com, ab un treball constant, molt constant, podrà produir quelcom de verament positiu; donchs, tota obra que no arrenca d'una realitat objectiva, de quelcom de viu y real, y na trobi son apoyament en una cultura, es pura fantasia, y tota obra inspirada en altres obres, cosa morta. Perque ja ho hem dit: lo interessant es el comentari de l'artista, el seu pensar i sentir, la manera propia de veure'l món y la realitat y la vida contingudes en les seves obres.

Per damunt del que expressa les seves idees o sentiments en vers o en prosa, y del que dona forma plàstica a les imatges de la seva fantasia, pintant o modelant, o del que cerca l'harmonia en un món més abstracte, om el mistic; damunt d'aquests està'l Poeta. Aquest y únicament aquest, es el que percebeix la hermosura de les coses del món, abans de sentir-se literat, pintor o músich. Més tard, y com de tornada, la forma el portarà a la vida; el mot, el ritme, el color, l'harmonia, el portaran a la natura.

L'home tot ho sotmet a la seva intel·ligència; pren el temps y espai infinis y inventa la vida y els rellotges; crea, dels moviments desordenats, la dansa; de la resaca tumultuosa, un art, el teatre; sotmet les formes a un ritme intern; en fi, de tota necessitat en fa art.

Y l'art no es més que això: sotmetre la llire natura a un ritme, a una proporció, ordenarla...

Dins de sí l'artista deu cercar el ritme, l'harmonia, el pensament la vida que comunica les seves obres; però la font de coneixement, d'inspiració, està en la natura. En tot moment y en tot lloch el ver artista se troba rodejat de maravelles, perquè l'abundancia ab que la natura multiplica les seves formes, es infinita. A cada punt cambia l'aspecte de tot y les coses se combinen de la manera més impensada. La vida apareix baix milions de formes y sentes ab la mateixa frescor y la mateixa joventut. Tot es perfecte, tot guarda un secret; tot es complicat y simple a la vegada, tot té una historia antiquíssima y tot es nou. Tot té la mateixa importància, lo petit y lo gran; tot té la mateixa bellesa; tot es original, per conegut que sigui.

Aproposat del llenguatge grec, deya Xenius no fa pas molt, que era de notar l'ausència dels signes d'admiració, dient que això era degut a que l'emoció rebuda, per un procés biològic, era transformada en idea. Es el procés dui a terme per tot artista que vulgui anomenar-se classic. Perque sentir una emoció y expressarla dins l'agitació mateixa de l'emoció, es l'art que s'ha dit romàntic, es Beethoven o Leopardi, Michel-Angel o Wagner. Art poderós y fort, en que verament se mostra en el més alt grau lo que se'n diu egem, y que en totes les èpoques s'ha tingut com la més alta y més sublim expressió de l'home. Mes de l'altra banda, està'l Homer, Bach o Fidiás; està Eski o Goethe.

J. TORRES-GARCIA.

Exposicions

L'Exposició Benet a Terrassa

En la sala d'exposicions de can Pere Sabater, de Terrassa, en Rafael Benet y Vancells hi exposa aquests dies una sèrie interessantíssima de notes y estudis.

De tant en tant, entre l'abundor de exposicions y exposicionetes que ocupen la nostra atenció, es un plaer per nosaltres el trobar-nos front a front

Tapas de ouro repujat de la edició monumental de la Pastoral del Sr. Bisbe de Vich. Projecte y execució de J. Roca. Enquadernació de la casa Subirana.

Les obres dels germans Zubiaurre, dins la molt determinada caracterització ve-

El nou saló de té del Royal, qual decoració ha projectat y dirigit en Jaume Llongueras

